

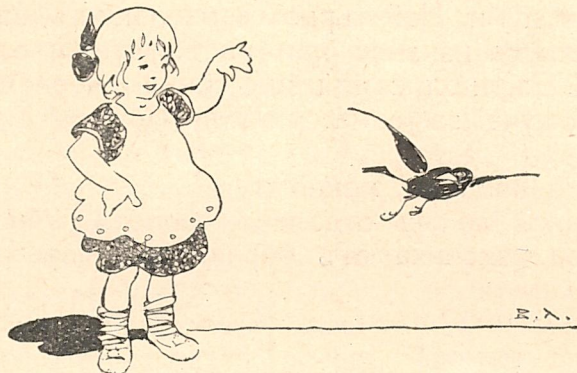
пакъ ще ти пиша. Тука всѣки день виждамъ нѣщо ново. На кждето се обѣрнешъ, чудишъ се, че земята била тѣй голѣма. А ти, горкана, сигурно не виждашъ по-далечъ отъ носа си!

Хайде, до второ писмо.

Сърдечни поздрави отъ твоята

Юндолъ, 25 юлий 1924 г.

Лиляна.

ЩЪРБА БАБА.

Що главата ми изпати,
Колко плачъ азъ днесъ изплакахъ—
Вчера зжбъ ми се разклати,
Но го вечъ извади кака.

На ти, вранке, зжбче млѣчно,
Литни бързо, отнеси го
Презъ полето тамъ далечно,
Дето съ погледъ се не стига.

Зжбъ новъ намѣри ми, птичко,
Зжбъ желѣзенъ донеси ми —
Съ него да разкжсвамъ всичко,
Да ямъ плодове любими.

И кога ме смѣхъ побива
И устата ми разтваря,
Никой да се не присмива,
Че съмъ щърба баба стара.

Ник. Вас. Ракитинъ.